

UCHWAŁA Nr 87 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 20 lutego 1952 r.

w sprawie zasad organizacji i intensyfikacji produkcji torfowej.

W celu zapewnienia sprawnego i racjonalnego zaopatrzenia kraju w torf opałowy i dla przeróbki przemysłowej oraz w przetwory z torfu Prezydium Rządu uchwala, co następuje:

I. Zasady organizacji przemysłu torfowego.

§ 1. 1. Sprawy przemysłu torfowego należeć będą począwszy od dnia 1 stycznia 1953 r. do zakresu działania Ministra Przemysłu Drobniego i Rzemiosła.

2. Upoważnia się Ministra Przemysłu Drobniego i Rzemiosła do powołania w Ministerstwie Przemysłu Drobniego i Rzemiosła z dniem 1 marca 1952 r. komórki organizacyjnej do spraw torfowych dla wykonania czynności przygotowawczych w związku z przejmowaniem spraw przemysłu torfowego.

§ 2. Przemysł torfowy powinien być prowadzony:

- 1) w skali ogólnopaństwowej — przez:
  - a) państwowe zmechanizowane zakłady przeróbki torfu (wytwórnie brykietów torfowych, ściółki, płyt izolacyjnych, koksu, półkoksu torfowego itp.);
  - b) państwowe zakłady wydobywania torfu, o ile ich produkcja wynosi ponad 15 tys. ton rocznie, licząc na 1 kopalnię stanowiącą całość organizacyjną i techniczną;
  - c) w wyjątkowych, gospodarczo uzasadnionych przypadkach — również inne zakłady wydobywania torfu opałowego;
- 2) w skali terenowej — przez zakłady przemysłu torfowego pracujące na potrzeby miejscowe miasta, powiatu lub województwa, jednakże z wyłączeniem zakładów wymienionych w § 4.

§ 3. Minister Przemysłu Drobniego i Rzemiosła w terminie do dnia 30 września 1952 r. w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami i za zgodą Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG) ustali szczegółową organizację przemysłu torfowego w oparciu o wytyczne wynikające z niniejszej uchwały.

§ 4. 1. Państwowe gospodarstwa rolne i leśne, przedsiębiorstwo państwowe „Polskie Uzdźowiska” oraz spółdzielnie produkcyjne mogą prowadzić we własnym

zakresie eksploatację terenów torfowych, w zasadzie jednak wyłącznie na potrzeby własne.

2. Wszelkie nadwyżki torfu, uzyskane ponad potrzeby własne przedsiębiorstw wymienionych w ust. 1, powinny być zgłaszane do dyspozycji Centralnego Zarządu Handlu Opałem.

§ 5. Wydziały (referaty) przemysłu prezydiów rad narodowych nadzorują, zgodnie z obowiązującymi przepisami, przemysłową działalność zakładów wydobywania torfu, nie prowadzonych przez jednostki państwowe.

II. Badanie i przekazywanie terenów torfowych.

§ 6. 1. Zobowiązuje się prezydium wojewódzkich rad narodowych (WRN) do zbadania (w razie potrzeby — komisyjnie) w terminie do dnia 30 czerwca 1952 r. istniejących na terenie województwa eksploatowanych i nie eksploatowanych torfowisk i do ustalenia możliwości i celowości podjęcia lub rozszerzenia ich eksploatacji.

2. Przy przeprowadzaniu badań, o których mowa w ust. 1, prezydium WRN powinny korzystać ze współpracy Centralnego Urzędu Geologii (CUG) oraz Instytutu Torfowego.

3. Na podstawie przeprowadzonych badań (ust. 1) prezydium WRN w terminie do dnia 15 sierpnia 1952 r. przedstawią Ministrowi Przemysłu Drobniego i Rzemiosła oraz ministrom, którym podlegają jednostki posiadające badane torfowiska, wnioski co do podjęcia lub rozszerzenia eksploatacji torfowisk.

§ 7. 1. Zobowiązuje się Ministrów: Rolnictwa, Państwowych Gospodarstw Rolnych (PGR), Leśnictwa oraz Gospodarki Komunalnej:

- 1) do zewidencjonowania w terminie do dnia 31 sierpnia 1952 r., przy wykorzystaniu wyników badań, o których mowa w § 6, terenów torfowych nadających się do eksploatacji, a znajdujących się w posiadaniu podległych jednostek;
- 2) w porozumieniu z Ministrem Przemysłu Drobniego i Rzemiosła — do przydzielenia nowopowstałym lub przekazania istniejącym państwowym przedsiębiorstwom przemysłu torfowego dla celów eksploatacji przemysłowej terenów, o których mowa w

pkt 1, o ile przydzieleniu lub przekazaniu tych terenów nie stoją na przeszkodzie względy związane z wykonaniem narodowych planów gospodarczych lub z wymaganiami prawidłowej gospodarki rolnej i leśnej.

2. Tereny torfowe, o których mowa w ust. 1 pkt 2, powinny być zbadane przez CUG, Instytut Torfowy lub służbę wodno-melioracyjną.

3. Terminy przekazania terenów zostaną ustalone do dnia 30 września 1952 r. przez właściwych ministrów przekazujących w porozumieniu z Ministrem Przemysłu Drobniego i Rzemiosła.

4. W przypadku niepełnego wykorzystania torfowisk, o których mowa w § 4, na potrzeby własne dotychczasowych posiadaczy Minister Przemysłu Drobniego i Rzemiosła może wystąpić do właściwego ministra o przekazanie torfowisk państwowym przedsiębiorstwom przemysłu torfowego.

§ 8. 1. Przepisom niniejszej uchwały nie podlegają tereny torfowe:

- 1) położone w obrębie okręgów ochrony sanitarnej i górniczej uzdrowisk oraz
- 2) zawierające borowinę leczniczą, potrzebne dla celów leczniczych.

2. Minister Zdrowia w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami w terminie do dnia 31 marca 1952 r. określi tereny torfowe, o których mowa w ust. 1.

III. Przekazanie zakładów przemysłu torfowego.

§ 9. 1. Z dniem 1 stycznia 1953 r. przedsiębiorstwo państwowe „Przemysł Torfowy” oraz Instytut Torfowy przechodzą pod zwierzchni nadzór Ministra Przemysłu Drobniego i Rzemiosła.

2. Przewodniczący PKPG w terminie do dnia 30 września 1952 r. na wniosek Ministra Przemysłu Drobniego i Rzemiosła, zgłoszony w porozumieniu z Ministrami: Górnictwa, Rolnictwa, Państwowych Gospodarstw Rolnych, Leśnictwa, Handlu Wewnętrznego oraz Gospodarki Komunalnej ustali listy zakładów, które powinny być przekazane zgodnie z obowiązującymi przepisami:

- 1) przedsiębiorstwom państwowego przemysłu torfowego;
- 2) przedsiębiorstwom państwowego terenowego przemysłu torfowego.

3. Upoważnia się Przewodniczącego PKPG do dokonywania zmian i uzupełnień list zakładów, o których mowa w ust. 2, oraz do określenia dla poszczególnych zakładów odmiennych terminów przekazania niż określony w ust. 1.

§ 10. Przekazywanie, o którym mowa w § 9, powinno być dokonywane zgodnie z następującymi zasadami:

- 1) zakłady przemysłu torfowego należy przekazywać z pełnym wyposażeniem służącym wyłącznie lub głównie ich potrzebom oraz z pełnymi planami gospodarczymi a także z kredytami inwestycyjnymi i obrotowymi, z których te zakłady korzystają;
- 2) rozpoczęte i zaplanowane prace zabezpieczające, konserwacyjne i remontowe powinny być dokonywane do dnia przekazania zakładów;
- 3) pracownicy nie mogą być przenoszeni z zakładów, które mają być przekazane, do innych zakładów;
- 4) fachowi pracownicy w zakresie torfiarstwa, zatrudnieni w instytucjach i przedsiębiorstwach przekazujących zakłady, powinni być postawieni do dyspozycji jednostek przejmujących w ilości proporcjonalnej do ilości i wielkości przekazywanych zakładów;
- 5) lokale biurowe i środki lokomocji należy przekazywać w stosunku określonym w pkt 4.

IV. Nadzór Ministrów: Rolnictwa, Państwowych Gospodarstw Rolnych oraz Leśnictwa nad właściwym wykorzystaniem terenów torfowych.

§ 11. 1. Eksploatacja torfu powinna odbywać się w taki sposób, aby powierzchnia użytków rolnych i leśnych w miarę możliwości nie była narażona na straty.

2. Plany eksploatacji torfu powinny być uzgodnione z planami melioracji oraz uwzględniać późniejsze wykorzystanie potorfii dla celów rolniczych lub leśnych; plany melioracji torfowisk powinny przewidywać, obok wykorzystania torfowisk dla gospodarki rolnej lub leśnej, również wykorzystanie torfu dla celów opałowych i przemysłowych.

3. Nadzór nad właściwym z punktu widzenia postanowień ust. 1 i 2 wykorzystaniem terenów torfowych należy do zakresu działania Ministra Państwowych Gospodarstw Rolnych w odniesieniu do torfowisk będących w posiadaniu przedsiębiorstw podległych temu Ministrowi, do Ministra Leśnictwa — w odniesieniu do torfowisk będących w posiadaniu przedsiębiorstw podległych temu Ministrowi oraz do Ministra Rolnictwa — we wszystkich pozostałych przypadkach.

4. Począwszy od dnia 1 stycznia 1953 r. nadzór, o którym mowa w ust. 3, sprawowany będzie przez wymienionych ministrów w porozumieniu z Ministrem Przemysłu Drobniego i Rzemiosła.

5. Ministrowie: Rolnictwa, Państwowych Gospodarstw Rolnych oraz Leśnictwa w porozumieniu z Ministrem Przemysłu Drobniego i Rzemiosła wydadzą w terminie do dnia 31 marca 1952 r. zarządzenia, regulujące zasady wydobywania torfu z punktu widzenia melioracji oraz użytkowania rolnego i leśnego, potorfii, i ustalą zasady sprawowania nadzoru nad terenami torfowymi przy jednoczesnym zabezpieczeniu zarówno interesów przemysłu torfowego jak też interesów gospodarki rolnej i leśnej.

§ 12. 1. Minister Rolnictwa utworzy w terminie do dnia 31 marca 1952 r. w Centralnym Zarządzie Wodnych Melioracji w Ministerstwie Rolnictwa Dział Torfowy, którego zadaniem będzie:

- 1) czuwanie nad racjonalną gospodarką na terenach torfowych;
- 2) koordynacja planów melioracyjnych z planami eksploatacji;
- 3) prowadzenie statystyki.

2. Ministrowie Państwowych Gospodarstw Rolnych oraz Leśnictwa powołają w miarę potrzeby na szczeblu ministerstwa odpowiednie komórki organizacyjne, do których zakresu działania będzie należało wykonywanie czynności określonych w ust. 1 na terenach torfowych, będących w posiadaniu przedsiębiorstw podległych tym Ministrom.

3. Wydziały Rolnictwa i Leśnictwa prezydiów WRN będą wykonywały czynności określone w ust. 1 na terenie poszczególnych województw.

§ 13. W celu realizacji postanowień § 11 ust. 5 oraz § 12 ust. 1 i 2 Ministrowie: Rolnictwa, Państwowych Gospodarstw Rolnych oraz Leśnictwa przedstawią Radzie Ministrów projekty odpowiednich aktów prawnych w terminie do dnia 15 marca 1952 r.

V. Mechanizacja wydobywania torfu.

§ 14. 1. Produkcja torfu powinna opierać się w jak najszerszej mierze na wydobywaniu i przetwarzaniu torfu sposobem zmechanizowanym przy wykorzystaniu maszyn torfiarskich z następujących źródeł:

- 1) znajdujących się w posiadaniu jednostek gospodarki społecznej, prowadzących eksploatację torfu;
- 2) nabywanych w trybie przewidzianym w ustawie

z dnia 20 lipca 1950 r. o rejestracji maszyn i przymusowym wykupie nieczynnych maszyn przemysłowych (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 285);

3) produkowanych w kraju oraz nabywanych z importu.

2. W celu realizacji postanowień ust. 1:

- 1) właściwi ministrowie w terminie do dnia 29 lutego 1952 r. wydadzą zarządzenia nakazujące podległym im jednostkom przekazanie zgodnie z obowiązującymi przepisami przedsiębiorstwu państwowemu „Przemysł Torfowy” oraz Centrali Rolniczej Spółdzielni (CRS) „Samopomoc Chłopska” posiadających przez te jednostki zbędnych dla ich zadań planowych maszyn, urządzeń i narzędzi torfiarskich;
- 2) ustala się, że właściwe dla produkcji dużych maszyn torfiarskich są przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Przemysłu Ciężkiego, dla produkcji zaś małych i średnich maszyn oraz narzędzi torfiarskich a także dla remontu maszyn i sprzętu używanego do eksploatacji torfu — przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Przemysłu Drobniego i Rzemiosła;
- 3) Ministrowie Przemysłu Ciężkiego oraz Przemysłu Drobniego i Rzemiosła dokonają w terminie do dnia 31 marca 1952 r. podziału kompetencji w zakresie produkcji maszyn torfiarskich.

§ 15. W celu zapewnienia bazy technicznej w zakresie maszyn torfowych:

- 1) Minister Przemysłu Drobniego i Rzemiosła utworzy w Zarządzie Przemysłu Maszynowego Dział Maszyn Torfowych i Biuro Konstrukcyjne Maszyn Torfowych oraz określi w terminie do dnia 31 marca 1952 r. zakłady, które produkować będą maszyny i zmechanizowany sprzęt służący do wydobycia i przeróbki torfu; w zakładach tych zostaną utworzone w miarę potrzeby komórki konstrukcyjne, których zadaniem będzie opracowywanie zagadnień technicznych w zakresie mechanizacji wydobycia i przeróbki torfu;
- 2) Minister Przemysłu Drobniego i Rzemiosła określi w terminie do dnia 31 marca 1952 r. sieć zakładów dokonujących remontu i konserwacji sprzętu torfowego.

§ 16. Dla umożliwienia wykonania zadań określonych planem produkcji torfu i przetworów z torfu:

- 1) Instytut Torfowy:
  - a) ustali w terminie do dnia 15 kwietnia 1952 r. w uzgodnieniu z Ministerstwem Przemysłu Drobniego i Rzemiosła typy maszyn do wydobycia torfu opałowego, tak przewidziane do wykonywania w kraju, jak i z importu;
  - b) opracuje w terminie do dnia 1 stycznia 1953 r. technologię i normatywy produkcji torfu frezerowanego oraz technologię i typy urządzeń zakładów brykietów torfowych o zdolności produkcyjnej 10 tys. ton rocznie;
  - c) ustali w terminie do dnia 1 października 1952 r. technologię i typy urządzeń zakładów płyt izolacyjnych;
  - d) przeprowadzi w sezonie 1953 r. próby z wzorcowymi maszynami do produkcji torfu ściółkowego;
- 2) zobowiązuje się:
  - a) Ministra Przemysłu Drobniego i Rzemiosła — do opracowania w terminie do dnia 15 lipca 1952 r. przy współudziale Instytutu Torfowego dokumentacji technicznej typowych maszyn do produkcji torfu opałowego; do wyprodukowania do dnia

30 listopada 1952 r. prototypów wymienionych maszyn i do przystąpienia z dniem 1 grudnia 1952 r. do produkcji maszyn wydobywczych według ustalonych typów w ilościach gwarantujących wykonanie planów produkcji torfu; do niezwłocznego przystąpienia do produkcji sprzętu pomocniczego i narzędzi do ręcznej eksploatacji torfu, części zamiennych do posiadanych obecnie maszyn oraz do zorganizowania warsztatów remontowych;

- b) Ministra Przemysłu Ciężkiego — do przystąpienia od dnia 1 stycznia 1953 r. do produkcji lokomobil potrzebnych do napędu maszyn eksploatacyjnych na torfowiskach w ilościach niezbędnych do wykonania planu produkcji torfu opałowego;
- c) Ministra Handlu Zagranicznego — do poczynienia kroków w celu zapewnienia importu maszyn i urządzeń niezbędnych do wykonania ustalonych planów produkcyjnych torfu opałowego, brykietów torfowych i płyt torfowych.

VI. Plany gospodarcze oraz bilanse materiałowe torfu i przetworów torfowych.

§ 17. Przewodniczący PKPG przedstawi w terminie do dnia 30 kwietnia 1952 r. projekt zmian planu 6-letniego przemysłu torfowego w oparciu o odrębne wytyczne.

§ 18. 1. Torf opałowy i brykiety torfowe stanowią część składową ogólnokrajowych, wojewódzkich i powiatowych bilansów opałowych.

2. Bilanse materiałowe ściółki torfowej i płyt izolacyjnych opracowuje PKPG.

VII. Dystrybucja torfu.

§ 19. 1. Dystrybucja torfu opałowego i przetworów torfu objętych bilansami materiałowymi odbywa się na podstawie tych bilansów.

2. Organizację i tryb dystrybucji torfu opałowego regulują obowiązujące przepisy.

3. Minister Przemysłu Drobniego i Rzemiosła począwszy od dnia 1 stycznia 1953 r. może w porozumieniu z Ministrem Handlu Wewnętrznego zezwolić na zbyt torfu opałowego bezpośrednio przez zakłady wydobycia torfu. W 1952 r. powyższe uprawnienia należą do Ministra Handlu Wewnętrznego.

4. Zbyt przetworów torfowych odbywa się według dyspozycji właściwych branżowych central handlowych.

VIII. Badania naukowe.

§ 20. CUG na żądanie właściwych ministrów oraz na wnioski prezydiów WRN powinien:

- 1) przeprowadzać wstępne badania torfowisk;
- 2) określać zasoby torfu;
- 3) dokonywać inwentaryzacji kartograficznej torfowisk.

§ 21. Instytut Torfowy na żądanie właściwych ministrów oraz na wnioski prezydiów WRN powinien w szczególności w związku z wykonaniem niniejszej uchwały:

- 1) przeprowadzać badania szczegółowe złóż torfowych w celu ustalenia ich przydatności do eksploatacji;
- 2) dokonywać technicznej oceny surowców torfowych;
- 3) dokonywać oceny typów maszyn i narzędzi torfowych, opracowywać normatywy do nich, ściśle współpracować w tym zakresie z Działem Maszyn

- Torfowych w Zarządzie Przemysłu Maszynowego podległym Ministrowi Przemysłu Drobrego i Rzemiosła oraz z właściwymi biurami konstrukcyjnymi podległymi Ministrom Przemysłu Ciężkiego oraz Przemysłu Drobrego i Rzemiosła;
- 4) opracowywać technologię zastosowania opału torfowego;
  - 5) opracować zagadnienie przystosowania palenisk przemysłowych do opalania torfem, w szczególności w przemyśle materiałów budowlanych;
  - 6) opracować typy pieców (generatorów) do produkcji półkoku, koku oraz metody użytkowania produktów ubocznych otrzymywanych przy procesie koksowania;
  - 7) opracować technologię produkcji i przerobu materiałów torfopochodnych w zakresie:
    - a) przeróbki mechanicznej (ściółka, płyty izolacyjne itp.),
    - b) przeróbki chemicznej (woski, smoły, gaz, węgiel aktywny itp.);
  - 8) opracowywać zagadnienia z dziedziny użytkowania torfu dla celów nawózowych, asenizacyjnych i leczniczych.

§ 22. Zobowiązuje się Ministrów:

- 1) Budownictwa Miast i Osiedli — do zlecenia Instytutowi Techniki Budowlanej przeprowadzania badań materiałów izolacyjnych produkowanych z torfu;
- 2) Przemysłu Chemicznego — do zlecenia właściwym instytutom naukowym opracowywania metod wyzyskania surowców torfopochodnych, mogących mieć zastosowanie w przemyśle chemicznym.

§ 23. Właściwi ministrowie w terminie do dnia 15 marca 1952 r. wydadzą podległym instytutom naukowym zarządzenia polecające współdziałanie z Instytutem Torfowym oraz z jednostkami przemysłu torfowego.

IX. Kadry.

§ 24. Zobowiązuje się Ministra Pracy i Opieki Społecznej do pomocy przemysłowi torfowemu w uzyskaniu dostatecznej ilości sił roboczych, niezbędnych do wykonania ustalonych planów produkcyjnych, w szczególności o ile chodzi o rok 1952, w oparciu o przedstawiony przez CRS „Samopomoc Chłopska” szczegółowy plan zapotrzebowania sił roboczych; termin przedstawienia wymienionego planu zapotrzebowania ustala się na 15 marca 1952 r.

§ 25. 1. Dla zapewnienia przemysłowi torfowemu sił roboczych niezbędnych do zrealizowania postanowień niniejszej uchwały należy wykształcić zastęp kadr według odrębnego zestawienia ilościowego.

2. W celu wykształcenia sił fachowych, o których mowa w ust. 1, oraz doszkolenia personelu poszczególnych resortów, których działalność jest związana z zagospodarowaniem i eksploatacją terenów torfowych, w szczególności:

- 1) Minister Przemysłu Drobrego i Rzemiosła w porozumieniu z Prezesem Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego przejmie szkolenie pracowników przemysłu torfowego z kompetencji Ministra Górnictwa począwszy od roku szkolnego 1952/53 oraz spowoduje uruchomienie w ciągu roku szkolnego 1952/53 i w miarę potrzeby w dalszych latach planu sześciolletniego — kursów sześciomiesięcznych dla wykształcenia pomocników technicznych (młodszych techników) w dziedzinie eksploatacji torfu i sześciotygodniowych kursów dla wykształcenia personelu administracyjnego przemysłu torfowego;

- 2) Minister Szkolnictwa Wyższego wprowadzi począwszy od roku szkolnego 1952/53 do programu wydziałów rolnych w niektórych szkołach wyższych wykłady i ćwiczenia z torfiarstwa przemysłowego;
- 3) Minister Rolnictwa spowoduje wprowadzenie począwszy od roku szkolnego 1952/53 wykładów z torfiarstwa przemysłowego na wszystkich szczeblach szkolenia służby wodno-melioracyjnej.

X. Eksploatacja i dystrybucja torfu w 1952 r.

§ 26. Zobowiązuje się CRS „Samopomoc Chłopska” do wydobycia i dystrybucji torfu opałowego w sezonie 1952 r. w ilości określonej planem gospodarczym na ten rok.

§ 27. Zobowiązuje się CRS „Samopomoc Chłopska” do dokonania w porozumieniu z PKPG zmian organizacyjnych koniecznych dla wykonania przez wymienioną centralę zadań określonych w § 26.

§ 28. W celu realizacji zadań, jakie stoją przed CRS „Samopomoc Chłopska” w 1952 r.:

- 1) Zobowiązuje się Ministrów: Rolnictwa, Państwowych Gospodarstw Rolnych i Leśnictwa do przekazania w użytkowanie CRS „Samopomoc Chłopska” terenów nadających się do eksploatacji torfu za opłatą 0,15 zł za 1 m³ wydobytej ze złoża masy torfowej. o ile przekazaniu tych terenów nie stoją na przeszkodzie względy związane z wykonaniem narodowych planów gospodarczych lub z wymaganiami prawidłowej gospodarki rolnej lub leśnej. Łącznie z terenami torfowymi przekazaniu podlegają znajdujące się na nich zabudowania, urządzenia, sprzęt itp. Przekazywanie obiektów powinno nastąpić na wniosek CRS „Samopomoc Chłopska” w terminie do dnia 31 marca 1952 r.
  - 2) Upoważnia się CRS „Samopomoc Chłopska” do:
    - a) włączenia do eksploatacji w sezonie 1952 r., w porozumieniu z prezydiami WRN, terenów torfowych, stanowiących własność gromadzką bądź prywatną, na zasadzie dobrowolnych umów, za opłatą w wysokości określonej w ust. 1,
    - b) kontraktowania torfu opałowego na torfowiskach prywatnych i spółdzielni produkcyjnych.
  - 3) Zobowiązuje się Ministrów: Rolnictwa, Leśnictwa, Kolcji, Transportu Drogowego i Lotniczego, Państwowych Gospodarstw Rolnych oraz Przemysłu Ciężkiego do przekazywania na wniosek CRS „Samopomoc Chłopska”, zgodnie z obowiązującym przepisami, środków napędowych (lokomobile, motory itp.) oraz sprzętu transportowego (szyny, wózki, transporterzy itp.) przydatnych dla celów wydobycia torfu a nie wykorzystywanych przez jednostki będące w ich posiadaniu bądź wykorzystywanych w stopniu niedostatecznym.
- § 29. Zobowiązuje się CRS „Samopomoc Chłopska” do intensywnego szkolenia sił fachowych w 1952 r. według odrębnego planu szkolenia.
- § 30. Zobowiązuje się WRN do udzielenia CRS „Samopomoc Chłopska” i podległym jej komórkom pomocy oraz roztoczenia opieki i nadzoru nad wykonaniem planu wydobycia torfu na terenie każdego województwa.
- § 31. Minister Handlu Wewnętrznego wyda w terminie do dnia 15 marca 1952 r. zarządzenie normujące zbyty wydobycyego w roku 1952 torfu w oparciu o bilanse opałowe.

§ 32. Minister Finansów wprowadzi w terminie do dnia 15 marca 1952 r. do budżetu centralnego i budżetów terenowych zmiany wynikające z postanowień niniejszej uchwały.

XI. Postanowienia końcowe.

§ 33. Zobowiązuje się Ministra Przemysłu Drobного i Rzemiosła oraz zainteresowanych ministrów do opra-

cowania projektów aktów prawnych wynikających z postanowień niniejszej uchwały.

§ 34. Wykonanie uchwały powierza się Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz zainteresowanym ministrom.

§ 35. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą od dnia 20 lutego 1952 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*